

מסורת הש"ס

(א) קדוּשֵׁן עַד: לַעֲלֵי מִזֵּל.
[לִקְחָן פֶּה:] (ב) [לַעֲלֵי]
דָּבָר (ג) [עַי] דְּבָרִי
הַרְבֵּי מִזְרָטוֹת רִישׁ פִּי־
דְּלֻמוֹת, (ד) [לַעֲלֵי חֵי:] (ה)
(ו) לַעֲלֵי חֵי: (ז) [לִקְחָן
זֵל:] (ח) [מִכְבוֹת
סָתָם:] כֵּט: קְדוּשֵׁן סָדָה.
סָתָם: רִשְׁלֵי מַעֲלָן, (ט)
קְדוּשֵׁן סָתָה. עַיִן מַעֲלָן, (י)
דְּבָרִים סָתָה, (כ)
[דְּבָרִים סָתָה:] (ל)
[זֵל:] אַחֵר דְּבָרֵי מִשְׁתָּה,
[כְּדֻלָּתָה:] (מ) וּקְרָא יֵתָה,
[זֵל:] קֵל: דְּבָרֵי:] (נ)

ורה אור השלם

1. לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת
אִשְׁתּוֹ אָבִיו וְלֹא יִגְדֹּל
בְּנָהּ אָבִיו: דְּבָרִים כֵּן א
2. לֹא יָבֹא מִמְּזֹר בְּקֶהֱל
יְיָ גַּם דֹּר עֲשִׁירִי לֹא יָבֹא
לֹו בְּקֶהֱל יְיָ: דְּבָרִים כֵּן ג

גליון הש"ס

תום' ד"ה לכתוב רחמנא
ובו' ולפיר' צ"ל ובו'.
וכפיר' צ"ל כצ"ל:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כל שר וכו' ומחמת קורבה דאביו ובגורן נושא: (ב) ד"ה לא יקח וכו' דמחייבי מיתות הוא אבל אלא יגלה: (ג) תוס' ד"ה שמעון וכו' מפי גמרא. ג"כ בפרק יש נוטלין דף קל ע"ב: (ד) ד"ה לכתוב וכו' (פדוקין) קמא דסבר כרבי יהודה. ג"כ ע"ל דף י' במספוט ד"ה לרבי יהודה:

מוסף רע"י

כל שאר בשר שהוא
בלא יבא. אע"פ שאינו
אלא צללו הולך ממזר
(קדושין עד.) כל
שחייצין על אותה ביאה
כרת צדי שמים (סו.
הכל מורדים. שמעון
הממון דלמר י' ממזר
ממציא כרימות מודה בנא
על הגדה, ור' עקיבא
דלמר י' ממזר ממציא
לאחר מודה בנא ע"י
הסוקר (קדושין סו.).

תוֹם חֵד מְקוֹמָאִי
הַבַּל מוֹדִים בָּבֶל עַל הַנְּהִי
וְעַל הַסּוּסֹת לְעַד שׁוֹמְרֹת
יָבֵס הָאֵד הַלֵּל מִמּוֹד הָאֵד
דְּאִמְרֵי הַבַּל עַל הַסּוּסֹת
דְּאִרְא הַלֵּל מִמּוֹד הָאֵד
דְּרֹנֹת אִי"א מְדוֹרִיאוּתֵי
מִבֵּל דְּרִיךְ יִשְׁאֹל הַלֵּל
מִמּוֹד מְרַבְּבֵי, חֻו הָאֵד
שִׁשְׁנֵי הָאֵשׁ שְׁחֵל
בְּעֵלָה לְמַדְיָה וְאֵלֵי
כְּעֵל אֶחָדִיכָּ בֵּל בְּעֵלָה
בְּחֵל מוֹד וּמִזֵּה הַלֵּל
מִשְׁנֵי שִׁשְׁנֵי [מְנוּחַ], פִּירֵשׁ
מִמּוֹד דְּאִיּוּתֵי וּמְרַבְּבֵי
דְּבִנֵּן מְשׁוֹם קִנְסֵא שְׁמֵא
וְאֵלֵי גֵרֵשׁ הָאֵד וְנֵשֶׁא
וְיִמְ"ח אֶסּוֹר בְּכִמְרוֹת
שְׁאֵן בִּי"ד מְתִנִּין לְעִקְרוֹ
דְּבִן תְּקֵרָה, וְאֵמֵא
מִדְּבִן הַתְּקֵרָה, שְׁאֵסּוֹר
בְּכַת יִשְׂרָאֵל הַזֵּכִי אִסּוֹר
בְּכַפְרָה אֶחָד רַבָּה שְׁמֵא
בְּחִמְרוֹת, אֶלְמָא אִיּוֹ מִמּוֹד
אֶלְמָא מְרַבְּבֵי אֶלֵּא לֵא
שִׁשְׁנֵי דְּבִרֵי הַלֵּל הָאֵד
מִמּוֹד וְאִפִּי לְרִישׁ תְּחִימֵי
עֲלֵן דְּאִתְּמֵר לֵעִיל
לְבִנֵּן טִבְלִיָּה אִימְרֵן בֵּל
הָרַבְּבֵי פִי לְעִנִּין טִבְלִיָּה
שְׁאֵל חֲרִיץ טִבְלִיָּה אֶפִּי
שִׁשְׁנֵי בֵּל לֵשׁ עֲלֵימֵי

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מִתְנִי' כִּל שֶׁאֵר בָּשָׂר שְׂהוּא בָּלָא יִבָּא. כִּל קוֹרְבָנָה שְׂהִיא בָּלָא וְאִפִּי
אִין בָּה כְּרַת כְּגוֹן אֲנוּסָת אֲבִיו וְכַרְבִּי יְהוּדָה דְּהוּא בָּלָא דִּלָּא
יִגְלָה כְּנֶף אֲבִיו וּמִמַּתָּת קוֹרְבָנָה (א) כְּגוֹן נוֹשָׁא חֲלוּמָתָה דְּהוּי בָּלָא יִבְנֵהּ
וְהוּי לָא דְקוֹרְבָנָה בָּלָא כְּרַת: כִּל שְׁחִיבִין עָלֵיו כְּרַם. אֲבָל נוֹשָׁא חֲלוּמָתָה

מִתְנִי' אִיזְהוּ (ב) מִמְזוֹר
בָּלָא יִבָּא דְּבַר ר"ע
כִּל שְׁחִיבִים עָלֵיו כִּי
כְּדַבְּרֵיו וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ:
מִיתָת בֵּית דִּין אִמְר
מִצְאָתִי מִגִּלְתָּ יוֹחֲסִין

בַּכְתּוּבוֹת (דף כט:) וְקִדּוּשֵׁין (דף סח.)
מִן הַכֹּל הִיא עוֹשֶׂה רִ"ע מִמּוֹרִים חוץ
מֵאֲחַלְמֵנָה לר"ג שְׁעוֹשֶׂה חֲלִין וְלֹא
מִדַּקְאֹמֶר חוץ מֵאֲחַלְמֵנָה אֲלֵמָא
חִיבִי לֵאזִין שְׁלֵא מִחֲמַת קוֹרְבָּה
כְּגוֹן מִחִיר גְּרוּשָׁתוּ מִשְׁנִיתָא
וְיִכּוֹן נִמְנִינֵי לִישְׁרָא לְקִיָּיִמָא בְּלֹא
(דברים י) וּמִשְׁפָּחָה אֲדוֹמֹת
הָהוּא וְכּוֹן עֲמוּנִי שִׁנְשָׁא בַּת יִשְׂרָאֵל
בְּנֵינוּ מִמּוֹרִים: חִיבִי עֲשֵׂה. מִכְּרִי אִו
אֲדוֹמִי קוֹדֵם ג' דּוֹרוֹת דְּכִתִּיב (דברים
ד) דּוֹר שְׁלִישִׁי יֵבֵא לָהֶם וְלֹא שְׁנִי וְלֹא
הָדָר מִכֻּל עֲשֵׂה עֲשֵׂה. וְהָא דר' יִשְׁכָּב
נִמְנֵי בַּכְתּוּבוֹת (סח) בּוֹאֵר וְנֹחֵר עַל
עֵקִיבָא בְּן יוֹסֵף שֶׁהִיא אוֹמֶר כֹּל שְׁאִין
לֹא בִיָּאָה בִּישְׁרָאֵל הוֹלֵךְ מִמּוֹר: סָבֵר
לֹא רִבְנָן. רִבְנָן. פְּלִיגִי אֲדִרְבִּי יְהוּדָה
בְּנוֹשְׁאִין עַל הָאֲנוּכָה (לְקַטן דף קיג.)
וְאִמְרִי הִיא לֹא יִגְלֵה כִּנְף אֲבִיו בְּשׁוֹמֶרֶת
יֵבֵם שֶׁל אֲבִיו הַכְּתוּב מְדַבֵּר דְּהוּיָא לִיה
בְּחֵסֶד אִחִי אֲבִיו וּבְכֶרֶת וְהִיא דְּהֵדֵר
בְּחֵסֶד בְּחֵסֶד תּוֹרָה מִשּׁוֹם לְמַחֲמָן
לִיה לֹא יֵבֵא מִמּוֹר וְלֹא שְׁמַעִין דִּישׁ
מִמּוֹר מִחִיבִי כְּרִיתוֹת: ה"ג וְרִבִּי
יְהוֹשֻׁעַ לִכְתּוּב רַחֲמָא לֹא יִגְלֵה. כְּלוֹמֵר
אִי בְּשׁוֹמֶרֶת יֵבֵם שֶׁל אֲבִיו מִשְׁתַּעֲבָד
אִי בְּאֲנוּסָת אֲבִיו מִשְׁתַּעֲבָד לְכַתּוּב דִּישׁ

יגלה כנף אצו לחודיה ולאשמעין דיש ממזר מחייבי כריתות לרבין
ואז מחייבי לאוין לרבי יהודה וכל שכן מאשת אב דהויא זכרת
ומיתה: לא יקח. איש את אשת אצו למה לי למכתב אלף ש"מ
ומדכתיבה הא קמ"ל דלא יצא ממזר עלה קאי דמיה הוא דהוי ממזר
משום דחייבי מיתות הוא (ט) ואלא יגלה כנף אצו לא קאי. ואי
קאיא כנף אצו למאי כתיבה אי בשומרת יבם לעבור עליי בשני
לאוין ערות אחי אביך לא תגלה (י) ולא דלא יגלה כנף אצו ואי
בזנות אצו אשמעין דאסורה: מלא יקח עד לא יגלה. דהיינו
באשת אב הכתובה בין לא יקח ללא יגלה: הכל מודים. אפילו שמעון
התימני: צא על הנדה. אע"ג דקאי זכרת אין הולד ממזר:
והבא

ובתיב לא יבא ממזר. וא"ת והא מפסיק קרא ללא יבא פ
לא חשיב הפסוק: **לבתוב רחמנא או לא יבא או**

ששמעין דיש ממזר מחייבי כריתות לרבנן או מחייבי לאוין לר' יהודה, דללא יבא ממזר עליה קאי דמיניה הוא דהוי ממזר משום דחייבי מיתאשטא אב הכתובה צין לא יקח ללא יגלה וקשה חדא שמוחק הספרי הכתובה צינתים ועוד אמאי כתב לא יגלה גבי ממזרות ועוד צינעו שחר חייבי כריתות מהיקישא דר' יונה ונראה לר"י כגירסא גמי ששמעין כריתות דהא דומיא דאשת אב ללא תפסי ביה קידושין דרבי יונה אהו לאיתקיש כל העריות כדלמרי' בריה דאב על יצאמיה לרבי יגלה דהיינו חייבי כריתות הוי ממזר ואמא לרבויי כל חייבי כריתות יגלה בכלל דאי הוי בכלל לא לכתוב אלף לא יגלה ושמעון הסימני ומלא יקח עד לא יגלה הוי הולד ממזר ואין לא יגלה בכלל אלף יקחמא דסבר רבי יהודה ^(ו) דלמך בנאוסת אציו הכתוב מדבר ממזר ואין לא יגלה בכלל: **הב"ר** מוריס בבא ע"ה הגדה וע"ה (מבד.) גבי משנה דמחזיר גרושתו ועוד אי קלא הכל מוריס לאין דש"ס הוי ממזר לרבי עקיבא מיבמה לשוק לשום מנה כדלמך בב"ק שסאין ממזר כו' וקאמר לאפוקי מדריש עקיבא דלמך אין קידושין יבס ועוד אמר צפרק עשרה יוחסין (קדושין 97 ע"ה) גבי כותים שדלמך אין קידושין מופסין בחייבי לאוין וצפרק האשה רבה (לקמן) רבי עקיבא דלמך אין קידושין מופסין בחייבי לאוין אבל חכמים או דר"ע דר"ע הוא דמחייבי לאוין דשאר הוא דלמך ממזר מחייבי מדריש עקיבא שיהא לאו דשאר הוי ממזר מיבמה לשוק וס' נפרש הוי ממזר מדרבנו וגרסה לר"ם דמחזיר גרושתו וסוטה הוי ס' הוי ממזר

מחפ.

קמח א מ"י פט"ו מהל'
איסורי ביאה הל' א'
סמג לאוין קז טוש"ע
זה"ע סימן ד סעיף יג:
קנ ב מ"י שס פ"ג הל' ט'
סמג לאוין שס טוש"ע
שס ס"י טו סעיף כז:

תוספות ישנים

[illegible]

תום' חד מקמאי (המשך)

[illegible]

(א) נראה ד"ל ומשמע דמן
המשואין היו ממור מדרבנן
לד"ה ואפי' לשמעון התימני.
(ב) מתיבתא הא דלתמר עד
בעינא ג' שיער לעיל מ"ע"ב.
(ג) אולי ז"ל יש מפרשים
היינו טעמא וכו' שאין בו
חסור כלל ולא נהירא אלא
משמע דבין לרבנן וכו'.

שַׁמְעוֹן הַתִּימָנִי אוֹמֵר בּוֹ וְהִלָּכָה בְּדַבְרָיו. חֶמ"ג דִּלֵּין לַמְדִּין הִלָּכָה מִפִּי גִמְרָא ^(א) וְהִכָּה הִלָּכָה כּוּמִיָּה דִּסְתִּמָּה דִּפְרָק הַסְּאוֹמֵר (קִדּוּשִׁין 77 טו: וס) נִרְאֶה עֵינֶק דִּכְהֵי גּוֹנֵם קְרִי הִלָּכָה וּבִמְסַכָּה ע"ז (77 ז: וס) זִהֵיִל דִּכֵּל הַמִּשְׁנָה יָדוּ עַל הַתַּחֲמוּנָה וְלַעֲלִיל זַפִּי קִמָּא (77 ז: וס) אִמְרַם פִּשְׁטָא זַפִּי חִיבִי לֵאזִין כְּסִיִּים נִינְיוֹ וּבִפְרָק זַפִּי (לַעֲלִיל 77) קִלְמֵר זַכּ פִּפְא מִסְפַּרְא חִיבִי לֵאזִין תַּפְסִי זִכּוּ קִדּוּשִׁין וְלַעֲלִיל (77 מ: וס) פִּסְקִינֵן לַעֲוֹד כּוֹכְבִּים וְעֹזֵד הַזֶּה עַל זַת יִשְׂרָאֵל הוֹלֵד כֶּשֶׁר וְכִמָּה אִמּוֹרָאִי דִּלְיִירִי זִכְרָת מַחֲזִיר גְּרוּשָׁתוּ וּלְר"ע לֹא מִשְׁכַּחַת לֶה זִכְרָה דִּלֵּין קִדּוּשִׁין תּוֹפְסִין זַחֲבִירִי לֵאזִין וְכִזְבִּי יִהְיֶשֶׁע נָמִי עַל לִהְיוֹתִי דִּלֵּין קִי"ל כּוּמִיָּה דִּלְמֵר לַעֲלִיל (77 ס: וס) וְשִׁנְיָסָא לֹא לַמְדוּה אִלָּא מֵאֲשַׁת אִבִּי וְחִיבִי כְּרִיתוֹת דִּמּוּ לֹאֶשֶׁת אִבִּי לְכוּלִי עֲלֵמָא וְלַעֲלִיל זִכְרִים פִּיִּקְרִין (77 ז: וס) קִלְמֵר רִאזְבִּי דִּהִלָּכָה כּוּמִיָּה דִּלֵּין מִמּוֹר מִסְפֵּק מִשְׁמַע דִּהוּא מִמּוֹר מֵאֲשַׁת אִבִּי וְלַעֲלִיל (77 ז: וס) אִמְרַם זַכּ טוֹבִי זַכּ קִיִּסְנָה דִּכֵּל זִכְרָת מַחֲלוּמָא הוֹלֵד מִמּוֹר וְאִפִּילוּ רִבִּי יוֹחָנָן לֹא פִלְגִי אִלָּא מִשּׁוּם דִּלְרָה כַּחֲלוּלָה זִכְלָא ^(א) **רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר בֶּל שְׁחִיבִין עֲלֵיו בּוֹ**. יֵשׁ מְגִיִּים ר' יְהוֹדָה זַמְקוֹס רִבִּי יְהוֹשֻׁעַ זִפְרָק עֶשְׂרֵה יוֹחָסִין (קִדּוּשִׁין 77 ע: וס) גִּבִּי כֹל הַאֲסוּרִין לִבָּא בְּקֶהֱל מוֹתֵרִים לִבָּא עַל זֶה וְר' יְהוֹדָה אֲסוּר אֲסוּר מִפְּרָשׁ עֲלֵה דִרִי יְהוֹדָה סָבֵר דִּלְמּוֹר מַחֲמוֹתוּ לֹא הוּי מִמּוֹר אִלָּא מֵאֲשַׁת אִישׁ וּפְרִיךְ עֲלֵה תִינָא מֵהָךְ דִּהִכָּה וְאִין נִרְאֶה דִּהִיִּךְ הִיָּה זֵין עוֹזֵא אִוֹמֵר לְקִיִּים מִלִּמֵּיהִ דִּר' יְהוֹדָה וְהָא קִשִּׁים מִינֵיהִ טוֹבֵא דִּהָא זֵין עוֹזֵא תַלְמִיד חֲבֵר הוּא לְרִבִּי עֻקִּיבָא כִּדְאִמֵּר זַמִּי שְׁמַת (77 ז: וס) ד' קִסְתָּ: ור' יְהוֹדָה מַתְלִמִּין זַתְרָא דִר' עֻקִּיבָא הוּא וְעוֹד דִר' יְהוֹדָה: זַתְרָא

כדברי עקיבא דיש ממזר מחייבי לאזין כדפרישית לעיל (ד' מז.) גבי ההוא דלמא לקמיה דרבי יהודה וכדלמך צפ' ארבע מימות (סנהדרין ד' נג: וס) אלא ודאי ר' יהושע גרסין והתם פריך תנינא משום דהוה ליה למיתני וכן היה רבי יהודה אומר כדבריו אי הוה סבר כר' יהושע ומיהו התם דפריך תנינא הוה מצי למפירך טפי שפיר דלמא אפשר לומר דלר' יהודה ממזר מאחותו לא הוי ממזר כיון דמוקי קרא בזנותא אביו וסבר כר"ע דיש ממזר מחייבי לאזין: **איש** פ"דני ממזר מאשת איש ב'. תימא דלא נקט חייבי מימות צ"ת ואי משום דמשע שיהי כר' יהודה א"כ מנ"ל דהוי כר' יהושע וי"ל דנקט אשת איש לרבותא דלע"פ שהוא קל משאר חייבי מימות דהוי בזנותא ויש לה היתר בזני אחרים:

לא ציגנים וי"ל דכין דלאו בני צנים ניהו ולא שי"ך מנייהו ממור
 י"ה. בקונטרס גרס לכתוב רחמנא לא יגלה ופי' דמלא יגלה לחודיה
 לא יקח איש את אשת אביו למה לי למכתב אלא ש"מ מדכתיב
 ת צ"ר הוא אבל אלא יגלה לא קאי וזין לא יקח עד לא יגלה היינו
 ועוד דבין לא יקח עד לא יגלה לא משמע כפירושו דקאי על אשת
 צ"ר מיתות דקלי כמו אשת איש מנ"ל דהוי ממור ועוד דליליף ר'
 הספירים דגרסי לכתוב רחמנא לא יקח או לא יגלה דמלא יקח
 ר' דהא בזה תלוי דכפיר' לטעל (ד' מד: ד"ה שפאה) אין מתיקשא
 (לקמן ד: ד') ומדכתיב תרוייהו ש"מ דמלא יקח היינו חייבי סקילה
 מות ומיתות קלות וסבר כרבנן דבשומרת יבם הכתוב מדבר ולא הוי
 מ"ה"מ למימר דסבר כר' יהודה דאמר באנוסת אביו הכתוב מדבר
 וניחא ליה למימר דסבר כרבנן *ולפירוש ר"י צ"ל לתנא דפירקין
 יבם נמי דאין ממור מחייבי לאוין דמלא יקח עד לא יגלה הוי
 סושה. פירש בקונטרס אפי' ר' עקיבא דפליג ארבנן דמתנייהו
 הוא הכא בטוטה מודה וקשה לר"ת דלכ"ה ה"ל לאתויי לעיל (ד'
 ע"ד ר' עקיבא דהוי ממור אפילו מחייבי לאוין שאין דשאר הא
 ע"ד ר' ד') דאמר ר' אלעזר אע"פ שנחלקו צ"ש וצ"ה בצרות מודים
 פסקין בחייבי לאוין משמע בזהדיא דלר' עקיבא הוי ממור משומרת
 מייבמים את הארוסות ופוטרים הנשואות ורבי עקיבא לטעמיה
 (סו' וס) גבי אשה שהלך בעלה וצנה למדינת הים קאמר וז דברי
 ים דאין ממור מייבמה ולימא אין ממור מחייבי לאוין האי תנא הך
 אין גרידא לא הוי ממור משמע בזהדיא דלמחן דלא צעי אליבא
 זורת השם מנא ליה דאתוי כרבי עקיבא דלמא אתאי אפילו כרבנן
 לאוין דשאר שאינם אסורים אלא משום אסותו ולאיתוי דתנא
 דרבנן

דמתני'